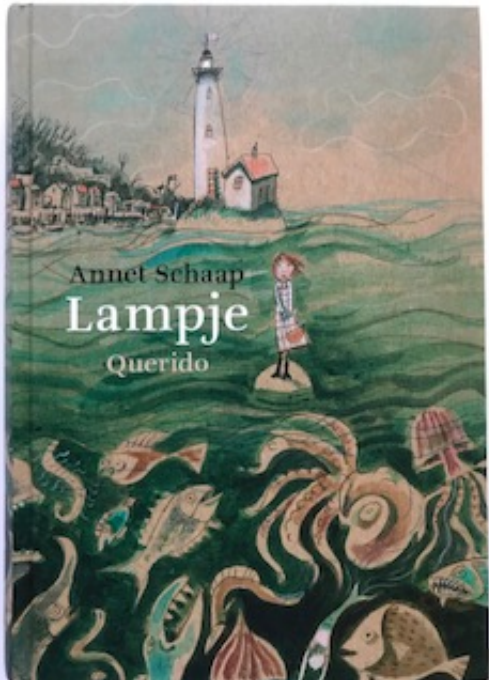

1 week ago Lampje is geen licht (of toch wel?) - Lampje van Annet Schaap

Afgelopen zondag sprak ik kort met mijn boekverkoper over het het boek Lampje van Annet Schaap. Hij was er, net als ik, erg van onder de indruk en bestempelde het boek als het beste kinderboek van de laatste vijf jaar. Mijn boekverkoper zou zo maar eens gelijk kunnen hebben, want Lampje is een prachtig verhaal dat op meesterlijke wijze verteld wordt.

[https://3.bp.blogspot.com/-M1vXwM-UlBw/WbZQK6RPzdl/AAAAAAAAAV8/SZyhdex0SDgJGedAfAjmv6FdbmvCEE_PwCEwYBhgL/s1600/lampje1.JPG]

Lampje, die volgens haar vader geen licht is, woont met hem in een vuurtoren. Hij is de vuurtorenwachter, maar Lampje ontsteekt dagelijks het licht in de toren. Haar vader, gehinderd door drankzucht en invaliditeit, verzuimt zijn plicht. Lampjes vader lijkt op de vuurtorenwachter uit een verhaal van Paustovski: "Mijn vader dronk flink, maar alleen op zijn vrije dagen. Wanneer hij dronken was, sloeg hij mijn moeder en mij, hij joeg ons het huis uit en schreeuwde: 'Ik ben een oude bootsman en ik wil een vrij leven leiden. Ik heb genoeg van jullie! Mijn hele leven zitten jullie me op mijn nek.' Wanneer vader niet dronk, was hij nors en zwijgzaam, hij was erg bang voor zijn chefs. Urenlang zweeg hij en hakte met zijn bijl tabakswortels stuk. Mijn moeder hield niet van hem."

De moeder van Lampje houdt wel van haar man. Ze is echter overleden en de pijn van haar dood trekt als een virus door het leven van Lampje en haar vader. Lampjes moeder praat ook met haar, ze is als stem in het hoofd van Lampje voortdurend aanwezig. Zoals ook de wind een stem heeft en wil spelen met Lampje. Dat spel, gespeeld op een avond dat Lampje in allerijl naar het dorp moet om lucifers te halen om de lamp in de vuurtoren te kunnen ontsteken, is de aanzet tot de ontwikkelingen in het verhaal. Lampje kan niet terugkeren naar de toren, het vuur wordt niet ontstoken en een schip slaat stuk op de rotsen. Lampje wordt uit huis gehaald en haar vader wordt ingesloten in zijn toren en moet dagelijks op anderhalf been de trappen op om zelf het licht te ontsteken. Lampje wordt ondergebracht in een groot, donker huis van de admiraal, alwaar ze hulp in de huishouding wordt.

In dit huis leeft een jongen, verscholen in een torenkamer. Daar leest hij, bestudeert hij oude kaarten en leert

hij zichzelf lopen door middel van een tuigje. Zijn benen zijn verstrengeld en zijn vader, die admiraal is en de wereldzeeën bevaart, verwacht dat zijn zoon tijdens zijn afwezigheid oefent om goed te leren lopen. Dat lukt niet en zal ook niet lukken, want deze jongen, die Edward heet, is de zoon van de admiraal en een zeemeermin. Hij heeft geen benen maar een staart. In het huis en in de stad denken mensen dat de jongen een monster is. Hij eet verrotte vis en hapt naar een ieder die in zijn buurt komt.

Lampje en Edward, door Lampje steevast Vis genoemd, sluiten een ingewikkelde vriendschap. Uiteindelijk is het ook Lampje die licht brengt in de lastige situatie van de jongen en hem redt. Daar is een bezoek aan de kermis voor nodig, waar Edward zijn tante ontmoet die zit opgesloten in watertank vol vies water, en een vlucht uit het huis, omdat de admiraal zijn zoon wil meegeven aan de rondtrekkende circusgroep waar zijn tante al die jaren bij heeft moeten leven.

[[https://1.bp.blogspot.com/-](https://1.bp.blogspot.com/-qhRrmnZx9UI/WbZP5lyDgTI/AAAAAAAAAV4/eGJDoMbfpG0lvGVcCnE1DwoBjoo5JIQIACLCBGAs/s1600/lampje2.jpg)

[qhRrmnZx9UI/WbZP5lyDgTI/AAAAAAAAAV4/eGJDoMbfpG0lvGVcCnE1DwoBjoo5JIQIACLCBGAs/s1600/lampje2.jpg](https://1.bp.blogspot.com/-qhRrmnZx9UI/WbZP5lyDgTI/AAAAAAAAAV4/eGJDoMbfpG0lvGVcCnE1DwoBjoo5JIQIACLCBGAs/s1600/lampje2.jpg)]

Met deze korte samenvatting doe ik het boek tekort. Maar ik schrijf opzettelijk heel kort over het verhaal. Dat moet je echt zelf lezen. Het is sprookjesachtig, wreed, ontroerend en bovendien prachtig geschreven. De beeldspraak die Schaap in de eerste zin van het boek gebruikt, is de opmaat voor een verhaal vol prachtige beelden en verbeelding: " Een eiland dat een beetje vastzit aan het vasteland, als een losse tand aan een draadje, heet een schiereiland." Van zo'n zin smul ik en het boek zit vol met dit soort zinnen. Denk verder aan het spel tussen licht en donker dat in het boek voorkomt, de raadselachtige rol van een van de huisbewoners in het huis van de admiraal of de wijze waarop Schaap alle verhaallijnen aan het eind van haar boek met elkaar verbindt - allemaal aspecten die het boek kracht en diepgang geven.

Kort en goed: Lampje is een onmisbaar boek voor elke lezer en iedere leerkracht in de midden- en bovenbouw van de basisschool.

1 week ago geplaatst door [Martin Bootsma](#)

Labels: [Annet Schaap](#), [Lampje](#), [Querido](#)

Een opmerking toevoegen

